

færøske sammenhænge, såmænd også om den færøske psykologi, men jeg er sådan set også, jo mere jeg har sat mig ind i det, kommet til den enkle konklusion, at mange af de bitre følelser, der har været udfoldet på Færøerne omkring 1993-forløbet, ville være meget lettere at forstå, hvis vi hernede i Danmark satte os ind i den tankegang, at det var Danmark, der var kollapsede, uanset hvem der havde haft ansvaret for det, og det var EU, der så kom og dikterede betingelserne for, hvordan det hele skulle rekonstrueres.

Det er nok der, vi ikke er gået frem med tilstrækkelig følsomhed og tilstrækkelig indsigt, og hvis der er noget, der skal beklages, så er det det, og det gør jeg gerne på egne vegne og også på vegne af den daværende regering og de fire partier, der sad i den dengang.

Jeg er glad for, at vi i hvert fald på nuværende tidspunkt kan gøre op med de knuder, der har været mellem de to nationer og gøre det på et grundlag, som jeg absolut betragter som fair, hvad enten man ser det fra de danske borgeres eller fra de færøske borgeres synspunkt.

Fru Kirsten Jacobsen var jo i en af sine meget interessante sammenstillinger inde på at finde ud af, at nu havde man givet nogle penge til Færøerne, og det skulle de danske boligejere så betale.

Man kan lave så mange interessante sammenstillinger. Man kan også sige, at én måde at regne det her ud på er, at den danske stat har lidt et rentetab på mellem 70 og 80 mio. kr. minus det, vi kan få tilbage fra Den Danske Bank, og det svarer jo til op til 15 kr. om året pr. dansker.

Sådan kan man også gøre det op, og det er så efter min opfattelse en fair pris for at få løst de problemer, som i vidt omfang var fælles, og som vi havde efterladt os på den måde, vi prøvede at løse en dyb krise for Færøerne på i 1993.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Med fare for at genere finansministerens temperament skal jeg nu alligevel sige til finansministeren, at det ville klæde finansministeren, hvis ikke finansministeren brugte det ordvalg, som finansministeren tillod sig at bruge om min ordførertale. Finansministeren skal i hvert fald under ingen omstændigheder tro, at blot fordi jeg er ny ordfører for Venstre, lader jeg mig kyse af finansministerens ordvalg til at trække

mine ord i mig. Det er under ingen omstændigheder tilfældet.

Hykleriet må stoppe, siger finansministeren. Det er jeg 100 pct. enig i. Hykleriet må stoppe, og derfor vil jeg blot bede finansministeren om at forklare mig én ting, og det er, at der i artikel 1 i aftalen mellem den danske regering og det færøske landsstyre i afsnit nr. 4 står, at i anledning heraf, altså i anledning af aftalen, fratager landsstyret at gøre eventuelle retskrav mod den danske stat hidrørende fra den færøske banksag gældende over for staten og hæver den af landsstyret mod den danske stat anlagte retssag.

Jeg vil blot bede finansministeren om at forklare mig, hvori sammenhængen mellem den økonomiske aftale, som regeringen har indgået med Færøerne, og så det, at det færøske landsstyre fratager retssagen mod den danske stat, er.

Det er en ting, jeg ikke helt forstår, så hvis vi skal have ende på hykleriet, vil jeg gerne anmode finansministeren om at forklare mig den sammenhæng.

Óli Breckmann (KF):

Bemærkningerne i forslaget har faktisk oppebåret et par anmærkninger på vejen. Fremskridtspartiet har ligesom fortsat i den gamle tone og har ligesom mistænkeliggjort Lagtinget og landsstyret for unoder, som har bragt den danske statskasse i vanskeligheder flere gange og har tvunget den danske stat til at skulle yde lån eller til at redde den færøske økonomi.

Det bliver lagt op, som om et resultat af denne aftale bliver et fremtidigt overforbrug. Jeg må gentage det, som jeg har sagt før her fra talerstolen, nemlig at det overforbrug, der foregik i 1980'erne på Færøerne, vedstår vi os, og det har vi gjort offentligt i flere år, og det er det, som tilbagebetalingerne af restgælden drejer sig om.

Når det er sagt, kan jeg godt tilføje, at ifølge Gørtz-rapporten var det kun i 4 år, at vi havde et større forbrug på Færøerne pr. indbygger, end Danmark havde. Siden 1992 har vi ligget under det danske forbrug pr. indbygger, og nu er vi nede på ca. 80 pct. af det danske forbrug, når vi taler om den disponible bruttonationalindkomst.

Det betyder, at Færøerne lever billigere, end Danmark gør på det private og det offentlige område. Vi har et lidt, meget lidt, lempeligere korrigeret skattetryk, end Danmark har, men i